

2049 om. 1868 om. 1. Enefte Behov af Lovforsl. om. Gæstlotteriets Ordning, m. m. 2050

paa, og hvorvidt han derefter finder sig foranlediget til at skride ind, og deels er der ogsaa en anden Ting at bemærke, den nemlig, at fordi den samme Bessjendtgjørelse ikke atter kan komme frem, efter at den er bleven forbudt af Politimesteren, saa kan den dog komme frem, saasnart den fremtræder i en anden Form, idet mindste naar den fremtræder i en Form, som maasiges at indeholde væsentlige Forandringer. Det forekommer mig altsaa, at vi med fuldstændig Sikkerhed kunne imødesee, at efter denne Bestemmelse vil i Fremtiden vore Aviser blive overfyldte med fremmede Lotteriplaner. Vi vide jo Alle, i hvilken Grad de fremmede Lotterier stræbe at trænge ind her i Landet, hvorledes de paa enhver mulig Maade søge at skaffe sig Indgang; de benytte jo vort Postvæsens Hjælp i en ganske overordentlig Grad, uagtet de Omkostninger, som dermed ere forbundne, ikke ere saa ganske ubetydelige, og naabner man dem nu en ny Udgang til endogsaa paa en lettere Maade at fremsætte deres Tilbud, vil den naturligvis blive benyttet; derom kan der, forekommer det mig, ikke være mindste Tvivl. Hvad nu paa den anden Side de Betæneligheder angaaer, som man har reist imod den tidligere Affattelse af Lovens Bestemmelser, da forekomme de mig at være af meget liden Betydning. Det kan jo ganske vist være, at en Annonce er affattet saaledes, at man ikke kan see, at den angaaer noget forbudt Lotteri; men hvad vil Følgen deraf være? Den vil være den, at den Vedkommende ikke kan straffes for Dptagelsen. Efter vor Straffelovgivnings Grundsætninger bliver man ikke straffet for en Handling, som man efter alle foreliggende Omstændigheder har god Grund til at ansee for lovlig. Nei, man bliver kun straffet i det Dieblik, det er klart og tydeligt, at Vedkommende med Loven ihænde har maattet kunne indsee, at det var en forbudt Handling, han begik. Derfor forekommer det mig, at de Betæneligheder, man har haft med Hensyn til Banffeligheden for Redacturerne ved at afgjøre, hvilke Annoncer de kunne optage eller ei, have meget lidt at be-

tyde. Er det meget tvivlsomt, om de bør optage en saadan Annonce, gjøre de bedst i at lade det være, indtil de have skaffet sig Underretning om, hvorvidt de kunne gjøre det; men have de ikke havt noget fornuftig Grund til at antage, at Bessjendtgjørelsen angik noget forbudt, ville de sandelig ikke senere blive straffede; selv om det maatte vise sig, at Tantelem bemed egentlig har været at anbefale et Præmielaan eller Deltage. Jeg skulde derfor for mit Vedkommende anbefale det af den ærede Forslagsstiller stillede Endringsforslag.

Dviftgaard: Det meget ærede Udvælg har atter ved denne Leilighed ikke turdet anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi vide jo Alle . . . .

Formanden: Det er kun Endringsforslaget, der er under Forhandling.

Dviftgaard: Ja, saa skal jeg opsætte, hvad jeg har at sige.

Lobiesen: Det har været mig af største Interesse at høre den Udtalelse, som nu fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem (Afsig) angaaende Forstaelsen af § 5, og navnlig af det Stykke af Paragraphen, som Endringsforslaget vedrører. Efter denne Bestemmelse vil Sagen jo være stillet saaledes, at naar vedkommende Politimester gjør sin Pligt, naar han altsaa er opmærksom paa saadanne Bessjendtgjørelser og tilholder Vedkommende at holde op med at indføre dem i sit Blad, saa vil Følgen deraf blive, at den vedkommende Redacteur, hvis han ikke vil rette sig efter det givne Tilhold, strax vil finde paa at omgaae Loven ved en Omredaction af Bessjendtgjørelsen. Man vil altsaa stille Politimesteren, hvem man, efter hvad den høitagede Finanzminister yttrede, igjennem et Circulaire fra Justitsministeriet vil tilholde at sætte en Stopper paa saadanne Bessjendtgjørelser, i den Grad blot, at man ligefrem igjennem Loven vil anvise Befolkningen at omgaae Bestemmelsen og tirre — for at